

ע"פ 8068/21 - יהודה מרם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 8068/21

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער: יהודה מרם

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בירושלים מיום 10.10.2021 בתפח"ע
52775-01-20 שניתן על-ידי כבוד השופטים א' דראל,
א' אברבנאל ו-ח' זנדברג

תאריך הישיבה: כ"ד בכסלו התשפ"ב (28.11.2021)

בשם המבקש: עו"ד אשר אוחיון

בשם המשיבה: עו"ד רוני זלושינסקי

החלטה

1. בפני בקשה לעיכוב ביצועו של עונש שהוטל על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 10.10.2021 (תפח"ע 52775-01-20, השופטים א' דראל, א' אברבנאל ו-ח' זנדברג).

כתב האישום וההליכים עד כה

2. ביום 1.7.2020 הוגש נגד המבקש כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בגין אירועים שהתרחשו ביום 16.10.2019 ובמועד נוסף שלא צוין שקדם לכך. על פי הנטען בכתב האישום, המבקש ביצע מעשים מגונים ב-א', קטינה ילידת 2011, שמשפחתה הייתה מיוודדת עם משפחתו של המבקש (להלן: המתלוננת). כתב האישום המתוקן ייחס למבקש שתי עבירות של מעשה מגונה בקטינה לפי סעיף 348(ב) ובנסיבות סעיפים 345(א)(1) ו-345(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). יצוין, כי אחד המעשים בוצע בעת שהמבקש היה קטין, והמעשה השני בוצע כאשר המבקש כבר חצה את גיל 18. במועד הגשת כתב האישום היה המבקש בן 18 ושבעה חודשים.
3. לאחר שהמבקש הורשע בעבירות המיוחסות לפי הודאתו, בית המשפט המחוזי גזר ביום 10.10.2021 את דינו. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם העונש ההולם על בין שנתיים לארבע שנות מאסר בפועל, יחד עם מאסר על תנאי ופיצויים למתלוננת. בית המשפט המחוזי התייחס לתסקיר נפגעת העבירה ממנו עלה שהמתלוננת מצויה במצוקה רגשית קשה וכי היא סובלת מהפרעות אכילה ומקשיים חברתיים. בית המשפט המחוזי התייחס גם לתסקירים שנערכו בעניינו של המבקש, ובפרט לתסקיר האחרון מיום 2.5.2021, שבו צוין כי המבקש נמצא בטיפול במסגרת קבוצה ייעודית בתחום עבירות המין. שירות המבחן המליץ בתסקיר זה על ענישה שתאפשר המשך טיפול, ובאופן קונקרטי על עונש מאסר בפועל שיבוצע על דרך של עבודות שירות וכן על צו מבחן למשך שנתיים, לצד מאסר על תנאי ופיצוי כספי למתלוננת. יצוין כי על-פי הערכת המסוכנות שנערכה למבקש בחודש אוגוסט 2020 רמת המסוכנות המינית שלו הוערכה כבינונית.
4. בית המשפט המחוזי קבע כי אף שהמבקש מצוי בהליך שיקומי, אין מקום בנסיבות העניין לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם שנקבע. לצד זאת, לנוכח גילו הצעיר של המבקש והעובדה שאחד המעשים בוצע בעת שהיה קטין, כמו גם הודאתו בביצוע העבירות ונכונותו להביע חרטה, קבע בית המשפט המחוזי כי יש למקם את עונשו של המבקש בחלק התחתון של מתחם הענישה. על רקע זה, בית המשפט המחוזי הטיל על המבקש מאסר בפועל למשך שנתיים (בניכוי ימי מעצר), מאסר על תנאי למשך 6 חודשים וכן חייב אותו בתשלום פיצוי כספי למתלוננת בסך של 75,000 שקלים.
- הערעור והבקשה לעיכוב ביצוע
5. ביום 24.11.2021 הגיש המבקש ערעור על גזר הדין לבית משפט זה. בערעור הוא טוען כי יש מקום להמיר את עונש המאסר בפועל מאחורי סורג ובריא שהוטל עליו לעונש מאסר בפועל שיבוצע על דרך של עבודות שירות. המבקש מדגיש בערעור את גילו הצעיר ואת עמדת שירות המבחן בעניינו, וכן טוען כי אין מקום לקטוע את התהליך השיקומי בו הוא החל.
6. בד בבד עם הגשת הערעור המבקש הגיש בקשה לעכב את ביצועו של עונש המאסר בפועל עד להכרעה בערעור. טענתו המרכזית של המבקש היא כי יש להיעתר לבקשה כדי לא לסכל מראש את הערעור. בהקשר זה הודגשה ההמלצה הטיפולית של שירות המבחן אשר לפיה עונש של מאסר בפועל עלול להוות גורם מדרדר עבור המבקש, באופן שיקשה על המשך הטיפול.
7. מנגד, המשיבה מתנגדת לבקשה, בשים לב לחומרת העבירות שבהן הורשע המבקש ועוצמת הפגיעה שנגרמה למתלוננת - מה שמוביל לגישת המשיבה לכך שקיימים סיכויים קלושים לקבלת הערעור.

8. הדיון בבקשה התקיים בפני ביום 28.11.2021. בא כוחו של המבקש העלה את הצורך של המבקש בטיפול, כמו גם את החשיבות הנודעת לכך שלא ייקטע המהלך הטיפולי שבו הוא מצוי. בתשובה לשאלת בית המשפט הובהר כי טיפול זה צפוי להתמשך עוד חודשים רבים. כמו כן הוטעם כי הערכת המסוכנות של המבקש היא ישנה יחסית וקדמה במידה רבה לתהליך הטיפולי.

דיון והכרעה

9. לאחר ששקלתי את הטענות הגעתי לכלל דעה כי חרף העובדה שהבקשה הפנתה לשיקולים חשובים הנוגעים לתהליך הטיפולי, אין לומר שיש בהם כדי להכריע את הכף ולקבלה.

10. כידוע, נקודת המוצא היא כי נאשם שהורשע בדינו ועונשו נגזר, יחל בריצוי העונש ואין בהגשת ערעור כשלעצמה, כדי להצדיק את עיכוב הביצוע העונש, למעט בנסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה מכך (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)). בענייננו, המבקש הודה בכתב האישום המתוקן, ובמובן זה קיימת בענייני הרשעה חלוטה בעבירות מין בילדה צעירה, על כל המשמעויות הנובעות מכך. יש לברך על התהליך הטיפולי שעבר המבקש עד כה, אולם נכונה לו עוד דרך, ואין מניעה לכך שיקבל טיפול מתאים בין כותלי בית הסוהר. עונש מאסר בפועל אינו עומד בהכרח בניגוד לשיקולי שיקום (ראו: ע"פ 4565/09 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (29.6.2009)). כמו כן, תקופת המאסר שנגזרה על המבקש, שעומדת על שנתיים, אמנם אינה ארוכה מאד, אך לצד זאת אינה מעוררת חשש של ממש שהמבקש ירצה את מרביתה בטרם הדיון בערעור (ראו: ע"פ 8113/12 מחלב נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (19.12.2012)).

11. אם כן, אני סבורה שדין הבקשה להידחות בעיקרה. לצד זאת, אני מורה על כך שהמבקש יתייצב לריצוי מאסרו ביום 1.2.2022 ובדרך זו להבטיח לא רק את המיון המוקדם אלא גם "סגירת מעגלים" נדרשת בתהליך הטיפולי שבו הוא מצוי כעת, ככל הניתן. כמו כן, במכלול הנסיבות אני מורה כי היומן יקבע את הדיון בערעור לכל המאוחר עד סוף חודש אפריל 2022, בהתאם לאילוציו.

12. סוף דבר: הבקשה נדחת בעיקרה, בכפוף לאמור בפסקה 11 לעיל. המבקש יתייצב אפוא לריצוי עונשו ביום 1.2.2022 עד השעה 10:00 בבית"ר ניצן או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336 וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שירות בתי הסוהר ברשימת הצידוד הראשוני שניתן להביא עמו בעת ההתייצבות.

ניתנה היום, כ"ה בכסלו התשפ"ב (29.11.2021).

ש ו פ ט ת